

sens Færlighed; først undtager man Kongen, saa undtager man Kronprindsen, Dronningen og Enkedronningen, saa undtager man ogsaa efter mit Forslag alle arveberettigede Prindsfer plus Kongens Døttre; men nu vil man tillige undtage alle disse Prindsfers Hustruer og Døttre. Det er en meget bethdelig Udvidelse. Conseqventen er farlig, thi tilsidst kommer man ogsaa til at tage Omgangskredsen med; men jeg har ikke stillet noget Endringsforslag og acquiescerer altsaa ved det Vedtagne. Dernæst har man ogsaa reist den Indvending mod dette Endringsforslag, vi have vedtaget, at det skulde være uridderligt at have den Bestyttelse, som en Prindsesse havde i det Diebtli, hendes Fader døde, og da hun paa en Maade meest kunde trænge dertil; men det er en complet Misforstaaelse, thi man støder jo ikke Prindsessen ud i en hjælpeløs Tilstand; tværtimod, hun beskyttes endnu af Loven, men denne Bestyttelse er ikke saa qualificeret som den, hun nød, medens Faderen levede, og at Bestyttelsen var større, medens den regjerende Konge levede, saa i Sagens Natur. Man beskyttede ikke Prindsessen for hendes egen Skyld, men af Hensyn til hendes Fader. Deri ligger, at den forhøiede Bestyttelse maa bortfalde, naar Arvagen bortfalder. Det Selvsamme er Tilfældet efter Lovforslaget, som det nu er. Her beskyttes Thronfølgeren i udmærket Grad; men Thronfølgeren behøver ikke at være en Søn af Kongen; han kan være en Broder til Kongen. I det Tilfælde nu, at Thronfølgeren er en Broder, og at den regjerende Konge gifter sig og faaer Børn, saa hører hiin op at være Thronfølger og mister da den ganske særlige Bestyttelse, som Thronfølgeren har. Det kan naturligviis ikke kaldes uridderligt, men det følger af Sagens Natur; dette Argument om Ridderlighed forekommer mig saaledes ikke at have nogen virkelig Betydning, om det end er ganske vel stiftet til at gjøre Indtryk, thi vi ville jo Alle gjerne have Ord for at være ridderlige.

Med Hensyn til den foreliggende Forandring har jeg forresten ikke været uden Betænknelighed. Jeg har allerede omtalt den meget betydelige Udvidelse af Omfanget af den særlige Bestyttelse; men det er ikke det Enefte, der

kan siges derimod. Der kan ogsaa siges derimod, at dette Udtryk: „hører til det danske Kongehuus“ er vagt, at det har den samme løse Charakter, som vi frygtede for ved den tidligere Affattelse, og hvorfor vi søgte at sætte en Grændse. I saa Henseende maa jeg dog sige, at jeg ikke troer, at der er nogen stor Fare herfor. Vi satte nemlig sigt ind i Paragraphen med Hensyn til Prindsferne, at de skulde være arveberettigede efter Thronfølgeloven, og det vil visnok følge med Nødvendighed af sund Lovfortolkning, at der ikke kan være Tale om at give Prindsesserne større Bestyttelse end Prindsferne, og naar det altsaa kun er Prindsfer, der ere arveberettigede, som gaae ind under Paragraphen, følger deraf, at det kun er de Prindsesser, der ere Hustruer og Døttre af arveberettigede Prindsfer eller Kongen, som kunne komme i Betragtning. Jeg troer, at dette er en correct Lovfortolkning, og at den Fare, som det vage Udtryk „Det danske Kongehuus“ medfører, altsaa vil falde bort; havde jeg ikke troet det, vilde jeg have anseet mig nødsaget til at stille Endringsforslag. Naar jeg imidlertid ikke har stillet Endringsforslag til dette Punkt, har jeg derved viist den Resignation, som man fra flere Sider har tillagt Thinget i denne Sag.

Der var en anden Paragraph, som jeg har havt stor Interesse for, og som ogsaa er undergaaet Forandring i Landstinget, nemlig Paragraphen om Brevhemmelighed. Den Forandring, som Paragraphen er undergaaet, er ingenlunde uvæsentlig. For det Første er Forbrydelsen udvidet ikke saa ganske lidt, idet nemlig det Forslag, som her blev vedtaget, kun straffede Brud paa Segl, imedens nu ogsaa andre Brud paa Brevhemmeligheden, hvorved ikke er skeet Brud paa Segl, kunne blive straffede; dernæst stod der i Forslaget, saaledes som det blev vedtaget her, Ordet „forsættlig“. Det er gaaet ud; Meningens dermed er vel ikke at straffe uagtsomme Krænkelser af Brevhemmeligheden, men kun at dette Ord „forsættlig“ her er overflødig, Noget, som jeg allerede havde antydet paa et tidligere Stadium, men jeg gav efter for Opinionen i saa Henseende. Imidlertid skal jeg erkjende, at, saaledes som Paragraphen er affattet, kan jeg være meget tilfreds med